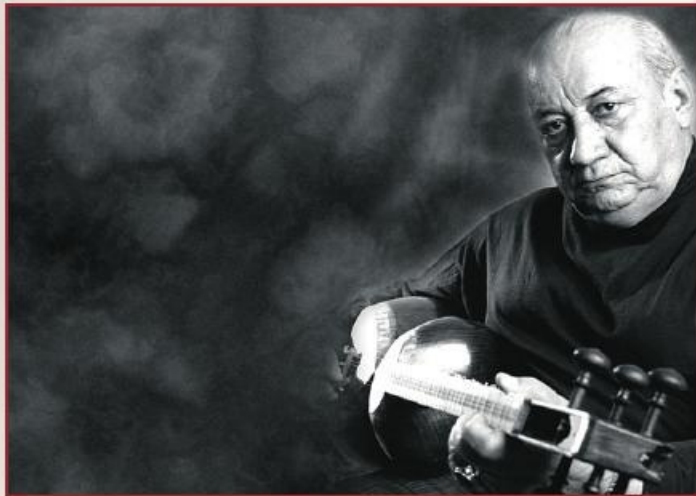

Jalil Shahnaz

جلیل شهنواز

Biography

The late Jalil shahnaz was born in Isfahan in 1921. His family members were of an artistic disposition and at different points, became proficient players of instruments such as Tar, Setar, Santur and Kamancheh. His father played Setar and Santur in addition to the Tar which he specialized in. Shahnaz was brought up in the consistently musical and artistic environment of Isfahan where his father and brothers had an important part in his education. He moved to Tehran in 1945 and was immediately offered a job at Radio Tehran at which he appeared as a solo player in numerous programs. In the 60s, he founded the Masters Music Group with Faramarz Payvar (Conductor and Santur Player), Mohammad Mousavi (Ney), Ali Asghar Bahari (Kamancheh), and Mohammad Esmalee (Tonbak) and toured in different counties in Asia, Europe and America. His brilliant techniques in playing Tar created many Iranian Classical Music Radifs particularly in Dashti and Dashtestani. Although his specialized instrument is Tar, Shahnaz was able to play the violin, Santur and Zarb delightfully well. His improvisations, have always won wide acclaim. In 2004 the title of the Iranian Enduring Figure in Music was conferred on him and four years later Mohammad Reza Shajarian named his music group Shahnaz after this great artist. Master Jalil shahnaz passed away in 2013. May he rest in peace.

- نوازنده تار و سه تار
- پایه گذار گروه اساتید
- چهره ماندگار موسیقی ایران - ۱۳۸۳

- Tar and Setar Player
- Founder of the Masters Ensemble
- Conferred the title of the Iranian Enduring Figure in Music - 2004

بیوگرافی و توضیحات

زنده یاد جلیل شهنواز در سال ۱۳۰۰ در شهر اصفهان چشم به جهان گشود. خانواده اش همه اهل هنر بودند و در رشته های مختلف هنر از جمله تار و سه تار و سنتور و کمانچه به مقام استادی رسیدند. پدرش علاوه بر تار، که ساز اختصاصی او بود سه تار و سنتور هم می نواخت. پدر و برادران او در تعلیم وی نقش مهمی داشتند و جلیل شهنواز هنر آموخته مکتب خانوادگی اش و رشد یافته محیط هنر پرور اصفهان شد. او در سال ۱۳۲۴ به تهران عزیمت نمود و از همان ابتدا با رادیو تهران شروع به کار کرد و در بسیاری از برنامه ها به عنوان تک نواز حضور داشت. در دهه ۶۰ به سرپرستی فرامرز پایور (سنتور) و همراهی محمد موسوی (نی)، علی اصغر بهاری (کمانچه) و محمد اسماعیلی (تنبک) گروه اساتید را تشکیل داد و با این گروه مسافرت های متعددی را به کشورهای اروپایی، آسیایی و آمریکا داشت. وی با بکارگیری تکنیک های برجسته در شیوه نواختن تار، بسیاری از ردیف های موسیقی سنتی ایران من جمله نواختن در مایه دشتی و دشتستانی را خلق نمود که در نوع خود بسیار با ارزش بود. جلیل شهنواز علاوه بر نواختن تار که ساز اختصاصی وی می باشد، با نواختن ویولون، سنتور و ضرب نیز آشنایی کامل داشت و آنها را بسیار دلنشین می نواخت. بداهه نوازیهای او در تاریخ موسیقی ایران بی نظیر و همواره زیانزد بوده است. او در سال ۱۳۸۳ به عنوان چهره ماندگار برگزیده شد و در سال ۱۳۸۷ محمد رضا شجریان، گروهی را که با آن آثار هنری خود را اجرا می نمود به افتخار این هنرمند بزرگ به نام گروه شهنواز نام گذاری نمود. وی در ۲۷ خرداد ماه سال ۱۳۹۲ دار فانی را وداع گفت. روحش شاد و یادش گرامی باد.